

Охъ! колко сж безправедни хората, като сждѣтъ само по външността, овлѣчени отъ гърдостта на прѣдрасждѣцитѣ си! Онзи, който ми се виждаше да се радува, като въртеше ключоветѣ, като да ищеше съсъ туй да ми покаже тежката си власт; онзи, когото прѣдполагахъ да е станжлъ зълъ чрѣзъ едно дълго навикнуванѣ на жестокоостта, той, увѣренъ сжмъ, не криеше у душята си друго освѣнь чювства за смиляванѣ, и не ми говореше съсъ грубость за друго освѣнь да прикрий тия чювства. Като го било страхъ да не се покаже слабъ, и още за да не бѣдж недостоенъ за състраданѣето му, той искаше да го скрий отъ мене; нъ отъ друга страна, като мислеше че азъ бѣхъ по-злочестъ отъ колкото виновенъ, щеше да му е драго да ми го покаже.

Като ми дотегнж присѣтствието му, а още по-много дѣто се показуваше за господаръ, помислихъ да го унизижъ, като му рекохъ съсъ властъ, като на единъ слуга:

« Дайте ми да пиижъ? »

Погледнж ме, и се виждаше да иска да ми каже: « Безсрамнико! тука трѣбува да се отгъчи чювкъ да заповѣдува. »

Нъ прѣмълчя, наведе се, зе кърчягтъ отъ земята, и ми го подаде. Стъгледахъ, че като го земаше, трепераше; и като зехъ туй за единъ бѣлѣгъ на старость, едно размѣсванѣ отъ смиляванѣ и отъ почетъ укроти ми гърдостта.

« На каква възраст сте? рекохъ му съсъ единъ приятелеки гласъ.

« — Шестъдесетъ и четиръ години, господине: видѣхъ много злочестия, както мои тѣй и на други. »

Тая дума върху злочестнитѣ му и върху зло-